

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Odbornost členů hodnotící komise - formalita či nezbytnost?

Hodnotící komise je bezesporu jedním z klíčových institutů rozhodujícím o řádném zadání veřejné zakázky. Hodnotící komise vstupuje do dění zadávacího řízení v jeho druhé fázi, tj. po podání nabídek a otevření obálek a jejím účelem je provedení řádného posouzení a hodnocení podaných nabídek. V tomto článku bychom se chtěli zaměřit na problematiku odbornosti hodnotící komise v souvislosti se současnou rozhodovací praxí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“).

Zákon č. [137/2006](#) Sb., o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), zohledňuje důležitost existence hodnotící komise mj. v § 74 odst. 3 ZVZ, ve kterém stanoví, že: *„Je-li to odůvodněno předmětem veřejné zakázky, musí mít hodnotící komise nejméně jednu třetinu členů s příslušnou odborností ve vztahu k předmětu veřejné zakázky.“* Uvedený požadavek je dále zpřísněn v § 74 odst. 6 ZVZ, který ve vztahu k tzv. významné veřejné zakázce[1] požaduje, aby: *„Je-li to odůvodněno předmětem veřejné zakázky, musí mít nejméně dvě třetiny členů hodnotící komise příslušnou odbornost ve vztahu k předmětu veřejné zakázky.“* Jakou konkrétní kvalifikaci by ale měli jednotliví členové hodnotící komise mít? Tuto otázku již ZVZ výslovně neřeší a ponechává ji výkladové praxi ÚOHS a soudů. Jedinou výjimkou jsou nadlimitní veřejné zakázky na stavební práce, v nichž musí být podle § 74 odst. 5 ZVZ členem hodnotící komise autorizovaný architekt, autorizovaný inženýr či autorizovaný technik.

Vzhledem k širokému spektru možných plnění, která veřejní zadavatelé pořizují, lze považovat za nemožné, aby kdokoliv (zákonodárce, kontrolní orgány či soudy) definoval výčet konkrétních odborností, které by odpovídaly požadavkům ZVZ. Je tak na zadavateli, aby při rozhodování o osobách, které jmenuje jako členy hodnotící komise, zvážil, jakou odborností by měli členové hodnotící komise disponovat. Je zřejmé, že požadavek na odbornost členů hodnotící komise se bude lišit dle složitosti předmětu pořizovaného plnění. Podle názoru autorů článku nebudou muset členové hodnotící komise disponovat zvláštní mírou odbornosti v případě veřejných zakázek spočívajících v dodávkách běžného zboží (spotřební materiál, nábytek apod.) či ve standardních službách (ostraha, úklid).

Naproti tomu u veřejných zakázek se složitějším předmětem plnění (dodávky laboratorních či lékařských přístrojů, poradenské služby, služby překladatelů, atd.) již bude nezbytné, aby potřebný počet členů hodnotící komise příslušnou odborností disponoval.

Specifickou situací jsou veřejné zakázky na stavební práce, u kterých ÚOHS v rozhodnutí č. j. ÚOHS-S67/2011/VZ-6172/2011/510/MLa ze dne 16. 6. 2011 dokonce dovodil, že předmět veřejné zakázky

na stavební práce sám o sobě vyžaduje, aby členové hodnotící komise disponovali příslušnou odborností. ÚOHS v rozhodnutí totiž uvedl, že: *„... je-li to odůvodněno předmětem veřejné zakázky, zákon explicitně požaduje, aby minimálně jedna třetina členů komise měla příslušnou odbornost ve vztahu k předmětu veřejné zakázky ... Nutnost zajistit příslušnou odbornost hodnotící komise tedy nastává v případě, kdy předmětem veřejné zakázky jsou natolik specifické činnosti, že k řádnému posouzení a hodnocení nabídek je třeba odborného vzdělání, nebo praxe v oboru přímo souvisejícím s činnostmi prováděnými při realizaci veřejné zakázky. Podle názoru Úřadu je taková potřeba zvláště markantní v případě veřejných zakázek na stavby, kde je třeba posoudit nabídky z pohledu např. užitých technologických postupů, kvality použitých materiálů, harmonogramu výstavby díla apod.“*

Vyšší míru odbornosti musí mít členové hodnotící komise stejně tak v situaci, kdy zadavatel stanoví jako jedno z dílčích hodnotících kritérií ekonomické výhodnosti nabídky kvalitativní kritérium, které vyžaduje, aby členové hodnotící komise posoudili kvalitu uchazeči nabízeného plnění. V situaci, kdy zadavatel hodnotí nabídky jen podle výše jejich nabídkové ceny, mohou členové disponovat nižší mírou příslušné odbornosti, neboť (mimo vlastního posouzení nabídek[2]) při své činnosti nehodnotí kvalitu nabízeného plnění, nýbrž „pouze“ seřadí nabídky dle výše nabídkových cen.

Při zvažování příslušné odbornosti a při stanovení počtu členů hodnotící komise touto odborností disponujících by zadavatel podle názoru autorů článku neměl před ustanoveními týkajícími se požadavku na odbornost členů hodnotící komise upřednostnit § 74 odst. 4 ZVZ, jenž požaduje, aby členem hodnotící komise byl zástupce zadavatele. Nezřídka totiž dochází k situaci, kdy veřejný zadavatel jako členy hodnotící komise jmenuje osoby z vedení zadavatele (např. členy zastupitelstva) bez zohlednění toho, zda alespoň minimální počet členů hodnotící komise stanovený ZVZ splňuje požadovanou odbornost. Pokud má hodnotící komise splnit účel své existence a zaručit provedení řádného posouzení a hodnocení nabídek, je potřebné, aby zadavatel před funkcí případného člena hodnotící komise ve struktuře zadavatele upřednostnil jeho odbornost potřebnou k provedení řádného posouzení a vyhodnocení nabídek.

Příslušnou odbornost členů hodnotící komise považuje za nezbytnou i ÚOHS, který se v několika svých rozhodnutích této problematice věnoval. Mimo výše uvedeného rozhodnutí č. j. ÚOHS-S67/2011/VZ-6172/2011/510/MLa ze dne 16. 6. 2011 bychom rádi upozornili i na další rozhodnutí, ve kterých se ÚOHS problematikou odbornosti hodnotící komise zabývá.

Prvním je rozhodnutí ÚOHS č. j. ÚOHS-S311/2012/VZ-19506/2012/512/JMa ze dne 17. 10. 2012, v němž se ÚOHS mj. vyjadřoval k odbornosti členů hodnotící komise ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, kterým byla projekční a inženýrská činnost související s přípravou výstavby sportovního centra. V rámci správního řízení ÚOHS vyzval zadavatele, aby doložil, že členové komise disponují příslušnou odborností. Zadavatel ÚOHS sdělil, že všichni členové komise mají zkušenosti s obdobnými výběrovými řízeními, přičemž jeden člen hodnotící komise pracuje jako vedoucí odboru investic a rozvoje městského úřadu a má středoškolské vzdělání stavebního směru. Zadavatel zároveň dodal, že ostatní členové komise byli v té době zastupiteli, případně radními města a také měli (z pozice členů hodnotící komise) zkušenosti s obdobnými výběrovými řízeními.

V uvedeném rozhodnutí ÚOHS uvedl, že: *„... je-li to odůvodněno předmětem veřejné zakázky, zákon explicitně požaduje, aby minimálně jedna třetina členů komise měla příslušnou odbornost ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Úřad je toho názoru, že z textu § 74 odst. 4 zákona jasně plyne, že tuto odbornost je nutné vztáhnout k faktickému plnění, tedy k předmětu veřejné zakázky. Nutnost zajistit příslušnou odbornost hodnotící komise tedy nastává v případě, kdy předmětem veřejné zakázky jsou natolik specifické činnosti, jako je projekční a inženýrská činnost, že k řádnému posouzení a hodnocení nabídek je třeba odborného vzdělání, nebo praxe v oboru přímo souvisejícím s činnostmi prováděnými při realizaci veřejné zakázky. Podle názoru Úřadu je taková potřeba zvláště markantní v případě veřejných zakázek na projektové práce a související činnosti, jako studie, dokumentace k*

územnímu i stavebnímu řízení, inženýrská činnost včetně relevantních průzkumů, kde je třeba posoudit nabídky z pohledu např. navrhovaného vypracování projektové dokumentace o umístění stavby, vlivu stavby na životní prostředí, zajištění a provedení všech inženýrských činností souvisejících s projednáním projektové dokumentace v územním a stavebním řízení apod.“

Dále ÚOHS v rozhodnutí uvedl, že: *„Z vyjádření zadavatele k odbornosti členů hodnotící komise nevyplývá, že by vyjma jediného člena komise se středoškolským vzděláním stavebního směru byli její členové odborně způsobilí k řádnému posouzení a hodnocení nabídek na specializovanou projekční a inženýrskou činnost. Vztah k předmětu plnění veřejné zakázky z pohledu odbornosti tu není zřejmý. Ani zkušenost s obdobnými výběrovými řízení, ani účast v hodnotících komisích, jak argumentuje zadavatel, nelze uznat jako příslušnou odbornost ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že alespoň jedna třetina členů hodnotící komise nedisponovala příslušnou odborností ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, tj. k projektové činnosti v investiční výstavbě. Zadavatel neprokázal odbornost zvolených členů hodnotící komise ve vztahu k posouzení projektových prací a souvisejících činností, jež jsou předmětem plnění veřejné zakázky, když jmenoval pouze jediného člena hodnotící komise s odborným vzděláním stavebního směru. Vzhledem k tomu, že příslušnou odborností nedisponuje ani jedna třetina členů hodnotící komise, není naplněn požadavek zákona.“*

V uvedeném rozhodnutí ÚOHS v souvislosti s odborností členů hodnotící komise vymezil dvě základní pravidla posouzení příslušné odbornosti. Prvním pravidlem je, že odbornost příslušného počtu členů hodnotící komise musí být vztažena k faktickému plnění, tedy k předmětu veřejné zakázky. Nepostačí přitom, že členové hodnotící komise mají zkušenosti se zadáváním obdobných veřejných zakázek ani obecné zkušenosti se zadávacím procesem. Pro splnění požadavku uvedeného v § 74 odst. 3 ZVZ je podle názoru ÚOHS nezbytné, aby příslušný počet členů disponoval odborností, která se vztahuje k vlastnímu věcnému předmětu plnění veřejné zakázky. Zadavatel tak měl v šetřeném případě jmenovat třetinu členů hodnotící komise z řad odborníků na projekční a inženýrskou činnost (autorizovaní inženýři, projektanti apod.).

Druhým pravidlem nepřímým vyplývajícím z citovaného rozhodnutí je povinnost zadavatele prokázat, že potřebný počet členů hodnotící komise má požadovanou odbornost ve vztahu k předmětu plnění veřejné zakázky. Důkazní břemeno prokázání této skutečnosti tak leží na zadavateli. Pokud zadavatel ÚOHS nepředloží podklady, ze kterých bude jednoznačně vyplývat, že příslušný počet členů hodnotící komise příslušnou odborností ve vztahu k věcnému předmětu veřejné zakázky disponuje, vystavuje se zadavatel riziku postihu ze strany ÚOHS. Tento přístup potvrzují i rozhodnutí ÚOHS uvedená v článku.

Dalším rozhodnutím, ve kterém ÚOHS potvrdil, že požadavek na odbornost hodnotící komise nelze vnímat jako pouhou formalitu, je rozhodnutí č. j. ÚOHS-S741/2012/VZ-12304/2013/521/VTe ze dne 1. 7. 2013. V tomto rozhodnutí ÚOHS posuzoval případ, kdy zadavatel v rámci veřejné zakázky poptával překladatelské služby. V rámci hodnocení nabídek následně zadavatel hodnotil mj. i kvalitu vzorových překladů. Vzhledem k tomu, že ÚOHS měl pochybnosti o odbornosti jednotlivých členů hodnotící komise, vyzval zadavatele, aby doložil, že jmenoval potřebnou část členů hodnotící komise s příslušnou odborností. U jednoho člena hodnotící komise zadavatel odbornost prokazoval státní všeobecnou zkouškou z jazyka německého a anglického. V případě druhého člena hodnotící komise zadavatel odbornost prokazoval vysokoškolským vzděláním v oboru filologie českého a francouzského jazyka. Další členové hodnotící komise disponovali právnickým vysokoškolským vzděláním, častým stykem s cizojazyčnými texty a praxí v oblasti zadávání veřejných zakázek.

ÚOHS v citovaném rozhodnutí (stejně jako v předešlém případě) konstatoval, že odbornost členů hodnotící komise je nutné vztáhnout k faktickému plnění předmětu veřejné zakázky, a to *„obzvláště v případech, kdy jsou prostřednictvím hodnotících kritérií posuzovány specifické činnosti či výstupy,*

pro jejichž zhodnocení je potřebná odborná znalost v dané oblasti“. ÚOHS dále uvedl, že: „Taková potřeba je nutností například v případě veřejných zakázek na výběr poskytovatele překladatelských služeb, kde je třeba posoudit nabídky z hlediska kvality překladu. V tomto konkrétním případě se jedná o nutnost posoudit kvalitu překladu vzorového textu z německého a polského jazyka do jazyka českého, z čehož plyne, že je nezbytné, aby minimálně jedna třetina členů hodnotící komise disponovala odbornou znalostí německého a polského jazyka a byla tak po odborné stránce způsobilá hodnotit dílčí hodnotící kritéria...“.

ÚOHS se neztotožnil s názorem zadavatele o dostatečné odbornosti jednotlivých členů hodnotící komise a konstatoval, že „...popsané složení hodnotící komise nespĺňuje požadavek vyplývající z ustanovení § 74 odst. 3 zákona, neboť pouze dva členové hodnotící komise prokázali znalost německého jazyka a to formou státní všeobecné jazykové zkoušky z tohoto jazyka... Znalost polského jazyka neprokázal žádný ze členů hodnotící komise, ačkoliv komise hodnotila také úroveň překladu vzorového textu z polského jazyka do češtiny. Dále je také otázkou zda znalost vyplývající z všeobecné jazykové zkoušky je možné považovat za dostačující v případě hodnocení úrovně překladů z hlediska jeho věcné, jazykové a především terminologické správnosti a srozumitelnosti, neboť jak uvádí sám zadavatel v zadávací dokumentaci, bude hodnoceno také použití odborné terminologie z oblasti sociálního zabezpečení Evropské unie a rovněž zdravotnictví (lékařské zprávy).“

V citovaném rozhodnutí se ÚOHS dále zabýval argumentem zadavatele, že potřebná odbornost byla zajištěna prostřednictvím přizvaných poradců. K tomu ÚOHS uvedl, že: „Fakt, že si hodnotící komise v souladu s § 76 odst. 2 zákona pro posouzení nabídek přizvala poradce, kteří o jednotlivých překladech vypracovali odborné posudky a jednotliví členové komise je následně využili ke své práci, na požadavku příslušné odborné způsobilosti členů hodnotící komise nic nemění. Povinnost příslušné odborné způsobilosti, kterou zákon stanovil pro členy hodnotící komise, není možné delegovat na poradce. V situaci, kdy by zákon umožňoval povinnost odborné způsobilosti vyplývající z § 74 odst. 3 zákona splnit prostřednictvím přizvaných poradců, bylo by výše zmíněné ustanovení o odborné způsobilosti minimálně jedné třetiny členů hodnotící komise nadbytečné a ztrácelo by smysl. Vzhledem k faktu, že hodnotící komise je odborným orgánem zadavatele, jehož hlavním úkolem je posouzení a hodnocení nabídek, je nezbytné, aby její členové byly pro plnění těchto činností dostatečně odborně způsobilí. I v případě přizvání odborných poradců je nutné, aby samotní členové komise disponovali příslušnou odborností a mohli tak adekvátně posoudit jak nabídky, tak znalecké posudky vypracované přizvanými poradci.“

Dále ÚOHS v rozhodnutí reagoval na argument zadavatele, že k využití přizvaných poradců došlo z důvodu, že zadavatele nemá zaměstnance s potřebnou kvalifikací. K tomuto argumentu, ÚOHS v rozhodnutí uvedl, že „všichni členové hodnotící komise nemusejí být zaměstnanci zadavatele a zadavatel tedy například může poradce s příslušnou odborností ustanovit členem hodnotící komise“.

Z uvedeného rozhodnutí ÚOHS, kromě již výše zmíněné povinnosti vztáhnout odbornost členů hodnotící komise k věcnému plnění předmětu veřejné zakázky, vyplývá též povinnost zadavatele zohlednit při určení potřebné míry odbornosti členů hodnotící komise stanovený způsob hodnocení nabídek (nutnost hodnocení nabídek dle kvalitativního hodnotícího kritéria). Zároveň ÚOHS v citovaném rozhodnutí jednoznačně konstatoval, že přizvání poradci nemohou sloužit jako náhrada nedostatečné odbornosti jmenované hodnotící komise. ÚOHS zdůraznil, že se hodnotící komise vždy musí – je-li to odůvodněno předmětem veřejné zakázky – skládat ze členů s potřebnou mírou odbornosti v dané problematice. Pokud by tomu totiž tak nebylo a bylo by možné nahrazovat neobdobnost členů hodnotící komise přizváním poradců, byl by popřen smysl existence § 74 odst. 3 ZVZ.

Posledním rozhodnutím, na které bychom chtěli upozornit, a kterým ÚOHS potvrdil své závěry uvedené výše, je rozhodnutí č. j. ÚOHS-S586/2012/9759/2013/523/MSc ze dne 27. 5. 2013. Shodně

jako v předešlém případě ÚOHS konstatoval, že vykazuje-li předmět veřejné zakázky vysokou míru specifčnosti (v tomto případě se jednalo o dodávku lékařských přístrojů), je nezbytné, aby alespoň třetina členů hodnotící komise disponovala dostatečnou odborností, což je nezbytné pro řádné posouzení nabízených plnění (posouzení specifických vlastností lékařských přístrojů).

Závěrem můžeme shrnout, že zajištění potřebné odbornosti u stanoveného počtu členů hodnotící komise nelze i s ohledem na víceméně ustálenou a poměrně přísnou rozhodovací praxi ÚOHS rozhodně považovat za nadbytečnou formalitu, kterou by bylo možno bez dalšího „odbýt“ odkazem na určitou obecnou odbornost členů hodnotící komise (středoškolské, vysokoškolské vzdělání, praxe se zadáváním veřejných zakázek, znalost fungování zadavatele apod.). Naopak. Zadavatel by se měl vždy, vyžaduje-li to předmět veřejné zakázky, důkladně zabývat otázkou, zda z osob, jež hodlá jmenovat za členy hodnotící komise, je alespoň třetina (resp. dle § 74 odst. 6 ZVZ dvě třetiny) těchto osob dostatečně odborně způsobilá k tomu, aby řádně posoudila a vyhodnotila podané nabídky ve vztahu k faktickému předmětu veřejné zakázky vymezeného zadavatelem.

Mgr. Karel Košťál,
analytik veřejných zakázek

Václav Kotora,
předseda představenstva

[Hirst, a. s.](#)

Samaritská 199/16
301 00 Plzeň

Tel.: +420 727 817 132
e-mail: info@hirst.cz

-----
[1] Co se rozumí významnou veřejnou zakázkou - viz § 16a ZVZ.

[2] I v případě hodnocení nabídek podle nejnižší nabídkové ceny musí členové hodnotící komise disponovat odborností potřebnou k posouzení nabídek, tj. k určení, zda uchazeči zohlednili ve svých nabídkách požadavky zadavatele uvedené v zadávacích podmínkách, zda nabídková cena některého z uchazečů není cenou mimořádně nízkou apod.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - náleží Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)

- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Nová pravidla ICC pro rozhodčí řízení: Přehled klíčových změn účinných od 1. června 2026](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [Když model počítá správně, ale závěr je zavádějící: limity AI při oceňování podniků](#)
- [Nařízení prodeje jednotky jako ultima ratio ochrany práv ostatních vlastníků?](#)